

ບົດສັງລວມ

ເປັນປີທີສອງແລ້ວ ທີ່ທະວີບເອເຊຍ ໄດ້ກ້າວສູ່ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດໂລກຢ່າງໜັກແໜ້ນ ແລະ ເປັນຜູ້ນຳໃນການຟື້ນຕົວທາງເສດຖະກິດ. ກາງປີ 2010, ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ດຳເນີນໄປດ້ວຍດີ ແລະ ເກີນຄາດໝາຍ ຢູ່ໃນທຸກຂົງເຂດເສດຖະກິດ ດ້ວຍວ່າການຜະລິດໃນທົ່ວໂລກໄດ້ສືບຕໍ່ຟື້ນຕົວອີກຄັ້ງໃໝ່ ແລະ ໄດ້ເພີ່ມທະວີການນຳເຂົ້າ ແລະ ການລົງທຶນຢູ່ໃນພາກພື້ນ. ການບໍລິໂພກຂອງພາກເອກະຊົນຍັງສືບຕໍ່ເຂັ້ມແຂງ ກໍ່ຄືສະພາບແຮງງານຍັງສືບຕໍ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຍັງສູງ ເຖິງວ່າຕະຫຼາດບໍ່ໝັ້ນຄົງຍ້ອນຄວາມສັບສົນດ້ານການເງິນໂລກ.

ເຄິ່ງປີຫຼັງຂອງປີ 2010, ບັນດາກິດຈະກຳເສດຖະກິດຕ່າງໆໄດ້ປັບຕົວຢ່າງເໝາະສົມ, ແຕ່ກໍ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ມີທ່າອ່ຽງໄປສູ່ບາດກ້າວທີ່ຍືນຍົງຫຼາຍຂຶ້ນ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ, ອັດຕາການຜະລິດຂອງພາກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂອງພາກການສົ່ງອອກ ໄດ້ເລີ່ມເຂົ້າສູ່ລະດັບອັນເໝາະສົມ. ທັງນີ້ ສ່ວນໜຶ່ງກໍ່ແມ່ນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການສຸກງອມໃນຮອບວຽນຂອງລາຍການສິນຄ້າໃນສ່ວນພູມິພາກ ແລະ ໃນທົ່ວໂລກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜະລິດຕະພັນດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານເຕັກໂນໂລຊີ ເຊິ່ງມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກຢູ່ໃນຫຼາຍປະເທດເອເຊຍ.

ການຄາດຄະເນເສັ້ນພື້ນຖານເສດຖະກິດໄລຍະສັ້ນສຳລັບທະວີບເອເຊຍຍັງຢູ່ໃນທາງບວກ ພ້ອມກັບການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວທີ່ຄາດວ່າຈະຍືນຍົງ ແຕ່ກໍ່ຍັງຢູ່ທ່າງໄກ. ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວມີທ່ວງທ່າເຂັ້ມແຂງຢູ່ໃນບັນດາປະເທດໃຫຍ່ ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນມາຊຸກດັນເສດຖະກິດຄື: ຈີນ, ອິນເດຍ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ. ການຄາດຄະເນການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດໂລກ ສະບັບເດືອນຕຸລາ 2010 ໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ, ເຖິງວ່າຈະເຊື່ອງຊ້າ ແລະ ຕໍ່າກວ່າອັດຕາສູງສຸດຂອງປີ 2009 ແລະ ຕົ້ນປີ 2010, ການຟື້ນຕົວຂອງບັນດາເສດຖະກິດທີ່ກ້າວໜ້າໃນຊຸມປີ 2010-2011 ຄວນຊຸກຍູ້ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວການສົ່ງອອກຂອງທະວີບເອເຊຍຢ່າງໜັກແໜ້ນ. ການຍົກເລີກເທື່ອລະກ້າວນະໂຍບາຍກະຕຸ້ນເສດຖະກິດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສະພາບຕະຫຼາດແຮງງານດີຂຶ້ນຢ່າງໝັ້ນຄົງ ແລະ ເງື່ອນໄຂທາງການເງິນທີ່ດັດສົມ ຄາດວ່າຈະສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກເອກະຊົນພາຍໃນໄດ້. ດ້ານໜຶ່ງ, ສະພາບຄ່ອງດ້ານການເງິນຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນໂລກ ແລະ ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຳພັນກັນ ແລະ ໜີ້ສິນສາທາລະນະຕໍ່ຢູ່ ເອເຊຍ ຄວນສືບຕໍ່ສົ່ງເສີມເພື່ອຍູ້ແຮງການໄຫຼວຽນຂອງເງິນທຶນຢູ່ໃນພາກພື້ນ. ການເຕີບໂຕດ້ານການສົ່ງອອກທີ່ຊັກຊ້າ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນທີ່ແຂງແຮງ, ການເກີນດຸນຂອງບັນຊີກະແສລາຍວັນຂອງ ເອເຊຍ ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງປະມານ 3% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ໃນປີ 2010 ແລະ 2011, ຈາກ 5% ໂດຍປະມານ ທຽບໃສ່ປີ 2007 ເຊິ່ງເປັນການປະກອບສ່ວນຢ່າງເໝາະສົມເພື່ອຈຳກັດຮັດແຄບຄວາມບໍ່ດຸນດ່ຽງຢູ່ໃນໂລກ.

ຄວາມສ່ຽງອັນສຳຄັນສຳລັບທັດສະນະວິໄສດ້ານເສດຖະກິດ ແມ່ນສະພາບແວດລ້ອມພາຍນອກ. ຄືດັ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ຢູ່ໃນ ການຄາດຄະເນການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດໂລກ, ໃນຂະນະທີ່ສະພາບການເງິນໂລກດີຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນ ມິຖຸນາ 2010 ເປັນຕົ້ນມາ, ຄວາມບອບບາງດ້ານອະທິປະໄຕ ແລະ ການທະນາຄານຂອງບັນດາເສດຖະກິດທີ່ກ້າວໜ້າ ຍັງເປັນສິ່ງທ້າທາຍອັນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ, ແລະ ຄວາມກັງວົນບົນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການຟື້ນຕົວຂອງເສດຖະກິດໂລກກໍ່ຍັງມີຢູ່. ເຖິງແມ່ນວ່າ ເອເຊຍ ມີຮາກຖານດ້ານນະໂຍບາຍ

ແລະ ເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ການຄ້າທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ການເຊື່ອມຈອດທາງດ້ານການເງິນພ້ອມເສດຖະກິດທີ່ ກ້າວໜ້າ ແຕ່ມັນກໍໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ຊີ້ແນະວ່າ ຖ້າສະພາບການເງິນໂລກເຊື່ອມໂຊມລົງຕື່ມອີກ ແລະ ເສດຖະກິດໂລກ ພື້ນໂຕຊຸກຊ້າ ມັນອາດສົ່ງຜົນສະທ້ອນຢ່າງສໍາຄັນຕໍ່ພູມິພາກ.

ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ເຂັ້ມແຂງເຊິ່ງກໍາລັງດໍາເນີນຢູ່, ແລະ ສັນຍານຂອງໄພເງິນເພີ່ມທີ່ພື້ນ ເດີນຢູ່ໃນບາງເສດຖະກິດ, ທະວີບເອເຊຍໄດ້ມາເຖິງຈຸດເພື່ອປັບປຸງຈຸດຍືນດ້ານນະໂຍບາຍໃຫ້ເປັນປົກກະຕິໃນ ທົ່ວພູມິພາກ. ຫຼາຍເສດຖະກິດໄດ້ເລີ່ມເດີນໄປຕາມທິດທາງນີ້. ດ້ວຍການປິດຊ່ອງວ່າງລວມຍອດຜະລິດຕະ ພັນພາຍໃນໄດ້ຢ່າງໄວ, ແຕ່ນະໂຍບາຍການເງິນ ແລະ ເງິນຕາ ຍັງດໍາເນີນນະໂຍບາຍກະຕຸ້ນເສດຖະກິດຢູ່ ແລະ ແຮງກົດດັນຂອງໄພເງິນເພີ່ມຂຶ້ນໃນປັດຈຸບັນພ້ອມກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ວ່າ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆຈະກາຍ ເປັນນະໂຍບາຍທີ່ປັບຕົວຕາມສະພາບເສດຖະກິດລວມ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ, ຂໍ້ຈຳກັດດ້ານສັກກະຍະພາບທີ່ ຮັດກຸມອາດສົ່ງຜົນໃຫ້ການສະໜອງກະທົບໃສ່ໄພເງິນເພີ່ມ ດັ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ຢູ່ໃນບົດທີ II. ສະພາບເງິນທຶນໄຫຼ ເຂົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະເຖຍລະພາບທາງການເງິນ ຖ້າເງື່ອນໄຂດ້ານການເງິນພາຍ ໃນບໍ່ຮັດກຸມ. ມີຫລາຍປະເທດໃນພາກພື້ນໄດ້ວາງມາດຕະການທາງມະຫາພາກແບບລະມັດລະວັງຢ່າງເໝາະ ສົມ ຢູ່ໃນຫຼາຍຂົງເຂດເສດຖະກິດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມສ່ຽງເຜົາໄຫຼດໜ້ອຍຖອຍລົງ, ແຕ່ອາດມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງວາງເງື່ອນໄຂນະໂຍບາຍການເງິນທີ່ເຄັ່ງຄັດເພີ່ມເຕີມ, ລວມທັງອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ເປີດກວ້າງ. ການຍົກ ເລີກການກະຕຸ້ນດ້ານການເງິນໃຫ້ໄວຂຶ້ນ ອາດຊ່ວຍປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເກີດ ຄວາມບໍ່ດຸ່ນດ່ຽງດ້ານການເງິນເພີ່ມຂຶ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫາກສະພາບຂອງໂລກຍັງເຊື່ອມໂຊມລົງຕື່ມ ບັນດາປະເທດໃນຂົງເຂດກໍ່ຈະມີເຫດຜົນພຽງພໍ ເພື່ອເລື່ອນການປັບນະໂຍບາຍໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ ອອກໄປອີກ.

ໃນໄລຍະກາງ, ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ຍືນຍົງ ຢູ່ເອເຊຍ ຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮັດຄວາມ ກ້າວໜ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ດ້ວຍການດຸ່ນດ່ຽງຄືນການເຕີບໂຕຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ. ສໍາລັບທະວີບເອເຊຍ ທັງໝົດ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ດຸ່ນດ່ຽງພາຍນອກມີຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງຈຳກັດ. ປີ 2009, ໃນຂະນະທີ່ບັນຊີ ກະແສລາຍວັນຂອງຈີນເກີນດຸນຖືກຈຳກັດໃຫ້ໜ້ອຍລົງ ທຽບກັບເປີເຊັນຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນ, ແຕ່ງົບ ດຸນຂອງຫຼາຍປະເທດເອເຊຍ ເຊັ່ນ: ປະເທດອຸດສາຫະກຳໃໝ່ ແລະ ກຸ່ມອາຊຽນ ໄດ້ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ. ດ້ວຍ ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກຂອງບັນດາເສດຖະກິດທີ່ກ້າວໜ້າ, ເອເຊຍບໍ່ອາດຄາດຄະເນໄດ້ໃນອະນາຄົດວ່າ ຈະກັບຄືນເຂົ້າສູ່ໄລຍະກ່ອນວິກິດໄດ້ເວລາໃດ ແລະ ຈຳເປັນຈະຕ້ອງກະຕຸ້ນຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນໃຫ້ ແຂງແຮງຕື່ມ ເພື່ອຮັກສາການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວທີ່ແຂງແກ່ນ. ການປັບເງື່ອນໄຂດ້ານນະໂຍບາຍໃຫ້ເປັນ ປົກກະຕິຢູ່ເອເຊຍ ອາດຈຳເປັນຈະຕ້ອງຕິດຕາມມາດຕະການອັນຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອເຮັດໃຫ້ການບໍລິໂພກ ແລະ ການລົງທຶນພາຍໃນຂອງພາກເອກະຊົນໄດ້ເຂັ້ມແຂງ. ການຄາດຄະເນການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານ ເສດຖະກິດພາກພື້ນ ເອເຊຍ ແລະ ປາຊີຟິກ ສະບັບເດືອນເມສາ 2010 ໄດ້ກ່າວເລັກໜ້ອຍເຖິງສິ່ງທ້າທາຍ ໃນການເພີ່ມທະວີການບໍລິໂພກຂອງພາກເອກະຊົນ. ບົດທີ III ຂອງ ການຄາດຄະເນການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານ ເສດຖະກິດພາກພື້ນ ເອເຊຍ ແລະ ປາຊີຟິກ ສະບັບປະຈຸບັນ ໄດ້ສຸມໃສ່ຄວາມທ້າທາຍໃນການຍົກລະດັບ ການລົງທຶນ ແລະ ເນັ້ນໜັກໃສ່ຄວາມສໍາຄັນຂອງບັນດາມາດຕະການຕ່າງໆເພື່ອເອົາອໍານວຍໃຫ້ແກ່ການເຂົ້າ ເຖິງສິນເຊື່ອ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂະແໜງບໍລິການນ້ອຍທີ່ເນັ້ນການບໍລິການພາຍໃນ. ບົດດັ່ງກ່າວ ຍັງຍົກໃຫ້ ເຫັນຄວາມສໍາຄັນຂອງການພື້ນຟູການລົງທຶນໃສ່ໂຄງລ່າງເຊິ່ງຈະປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການປັບຄວາມດຸ່ນດ່ຽງ ຄືນ ດ້ວຍວິທີການປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ທັງໂດຍກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ.

ຢູ່ບັນດາປະເທດເອເຊຍທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ແລະ ບັນດາປະເທດໝູ່ດອນປາຊີຟິກ, ນະໂຍບາຍກະຕຸ້ນເສດຖະກິດ ແລະ ການຍົກສູງຄວາມຕ້ອງການລວມດ້ານສິ່ງຂອງ ແລະ ເສື້ອຜ້າ ໄດ້ຮູ້ແຮງການຟື້ນຕົວທາງເສດຖະກິດ ຢ່າງແຂງແກ່ນ ໃນຊຸມໄຕມາດຜ່ານມາ. ແຕ່ບັນດາເສດຖະກິດເຫຼົ່ານີ້ ຍັງຜະເຊີນໜ້າກັບບັນດາສິ່ງທ້າທາຍອັນ ສຳຄັນໃນໄລຍະອັນໃກ້ ແລະ ໄລຍະກາງ, ລວມທັງຄວາມຈຳເປັນເພື່ອຮວບຮວມກຳລັງດ້ານການເງິນເພື່ອ ບັບປຸງທ່ວງທ່າດ້ານການເງິນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເປີດໂອກາດສຳລັບສ້າງນະໂຍບາຍເພີ່ມອີກ, ແລະ ຄວາມ ຈຳເປັນເພື່ອເຮັດການປະຕິຮູບດ້ານໂຄງສ້າງ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວທີ່ເປັນທ່າແຮງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງ. ບົດທີ IV ໄດ້ອະທິບາຍປະເດັດເຫຼົ່ານີ້.